

<http://lib.iitta.gov.ua/6296/1/%D0%92%D0%B0%D1%81.%D0%9E%D0%BD%D0%B8%D1%89.%D0%A1%D1%82.3.pdf>

2. Скляренко І. Педагогічні умови застосування інноваційного підходу в процесі професійної підготовки майбутніх фахівців водного транспорту / Інна Скляренко // Науковий вісник Льотної академії. Серія: Педагогічні науки : зб. наук. пр. / [редкол. : Т.С. Плачинда (голов. ред. Та ін.)]. – Кропивницький : КЛА НАУ, 2017. – Вип. 1. – С. 371-376.

3. Чернявський В. В. Стандартизація підготовки фахівців морської галузі на засадах компетентнісного підходу [Електронний ресурс] / В. В. Чернявський // Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету ім. Івана Огієнка. Серія: Педагогічна / редкол.: П. С. Атаманчук (голова, наук. ред.) [та ін.]. - Кам'янець-Подільський, 2013. - № 19 : Інноваційні технології управління якістю підготовки майбутніх учителів фізико-технологічного профілю. - Режим доступу: <http://journals.uran.ua/index.php/2307-4507/article/view/31784/28395>.

УДК 373.5.016:53

М.В. Головко, канд. пед. наук, доц.
Інститут педагогіки НАПН України

СТАНОВЛЕННЯ СИСТЕМИ ФУНДАМЕНТАЛЬНОЇ ТА ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ФІЗИКИ В УКРАЇНІ (1920 – 1930-ті РР.)

Становлення фундаментальної та фахової підготовки учителів фізики в системі у вітчизняній системі вищої освіти розпочалося на початку 1920-х рр. із реорганізацією класичних університетів та створенням інститутів народної освіти (ІНО). На початковому етапі їх функціонування основна увага приділялася налагодженню навчального процесу з фізики та методики фізики. Провіду роль у цьому процесі відіграли Г.Г. Де-Метц та І.І. Косоногов (професори Київського ІНО), А.В. Желеховський, Р.Д. Пономарьов (професори Харківського ІНО), М.А. Базилевич, З.І. Приблуда, П.А. Талько-Гринцевич (професори Одеського ІНО), М.П. Кудрицький (викладач Житомирського), А.М. Яворський (викладач Вінницького ІНО), О.Ф. Шапченко (викладач Херсонського ІНО). Саме їх зусиллями вирішувалися першочергові завдання, серед яких було забезпечення експериментальної та методичної підготовки студентів фізико- та техноматематичних відділів вищих навчальних закладів, які здійснювали підготовку педагогічних кадрів для установ соціального виховання та професійної школи. Ці вчені-методисти стали засновниками та завідувачами перших кабінетів та кафедр фізики на педагогічних відділеннях інститутів народної освіти.

Професор Харківського інституту народної освіти Р.Д.Пономарьов організував першу кафедру методики фізики та кабінет методики фізики. Він розробив та подав на затвердження до Народного комісаріату освіти першу задокументовану та офіційно затверджену навчальну програму з курсу методики фізики, яка зберіглася в архівних матеріалах.

Фундаментальна підготовка забезпечувалася курсами загальної, дослідної, експериментальної фізики, як правило, на першому на другому курсах навчання. Методична підготовка вчителя фізики здійснювалася на четвертому курсі. Вона забезпечувалася 4-х годинним курсом методики фізики, який складався з теоретичної частини (2 години) та практичних уроків (2 години).

Як правило, структура навчальних дисциплін визначалася лектором, які репрезентували відповідні науково-методичні школи. Випускники фізико-математичних факультетів університетів Києва, Одеси та Харкова втілювали ідеї та погляди видатних вітчизняних учених М. Авенаріуса, Г.Де-Метца, І. Косоногова, М. Пильчикова, М. Шведова.

На початку 1930-х рр. відбулося унормування структури змісту курсів загальної фізики та методики навчання фізики. Були створені типові навчальні програми спочатку для інститутів соціального виховання та інститутів професійної освіти, а згодом, учительських інститутів. До другої половини 1930-х рр. були створені фундаментальні навчальні посібники для студентів фізико-математичних факультетів: багатотомний курс загальної фізики А.В. Желеховського, «Загальна методика викладання фізики» Г.Г. Де-Метца, «Основи методики фізики» З.І. Приблуди, практикуми зі шкільного фізичного експерименту Р.Д. Пономарьова.

Таким чином закладалися підвалини сучасних моделей підготовки учителя фізики, які працюють та розбудовуються відповідно до світових тенденцій університетської освіти.

УДК 378:004.94

М.М. Горонескуль, викладач
Національний університет
цивільного захисту України

ЗАСТОСУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНОГО МОДЕЛЮВАННЯ У НАВЧАННІ ЗАГАЛЬНО-НАУКОВИХ ТА СПЕЦІАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЦИВІЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Інформаційно-комунікаційні технології (далі – ІКТ) вже стали незамінною складовою у всіх галузях життєдіяльності суспільства: від їхнього застосування у промисловості, медицині, наукових дослідженнях – до повсякденного використання у побуті.

Прогрес ІКТ зумовлює переоснащення та оновлення всього спектру технічних засобів підрозділів Державної служби України з надзвичайних